Sbírka soudních rozhodnutí

ROZSUDEK SOUDNÍHO DVORA (osmého senátu)

28. května 2020*

„Kasační opravný prostředek – Článek 73 odst. 1 jednacího řádu Tribunálu – Usnesení Tribunálu, v němž je konstatována zjevná nepřípustnost žaloby kvůli chybějícímu vlastnoručnímu podpisu – Žaloba v listinné podobě obsahující vytištěný ověřený elektronický podpis“

Ve věci C-309/19 P,

jejímž předmětem je kasační opravný prostředek na základě článku 56 statutu Soudního dvora Evropské unie, podaný dne 15. dubna 2019,

**Asociación de fabricantes de morcilla de Burgos**, se sídlem ve Villarcayo (Španělsko), zastoupené J. Azcárate Olanem a E. Almarza Nantes, abogados,

účastník řízení podávající kasační opravný prostředek (navrhovatel),

přičemž další účastnicí řízení je:

**Evropská komise**, zastoupená F. Castillo de la Torrem a I. Naglisem, jako zmocněnci,

žalovaná v prvním stupni,

SOUDNÍ DVŮR (osmý senát),

ve složení L. S. Rossi, předsedkyně senátu, J. Malenovský (zpravodaj) a F. Biltgen, soudci,

generální advokát: G. Hogan,

vedoucí soudní kanceláře: M. Ferreira, vrchní radová,

s přihlédnutím k písemné části řízení,

s přihlédnutím k rozhodnutí, přijatému po vyslechnutí generálního advokáta, rozhodnout věc bez stanoviska,

vydává tento

**Rozsudek**

1 Asociación de fabricantes de morcilla de Burgos (Sdružení výrobců prejtu v Burgosu, Španělsko) se v rámci kasačního opravného prostředku domáhá zrušení usnesení Tribunálu Evropské unie ze dne 14. února 2019, Asociación de fabricantes de morcilla de Burgos v. Komise (T-709/18, nezveřejněné,

* Jednací jazyk: španělština.

dále jen „napadené usnesení“, EU:T:2019:107), kterým Tribunál odmítl jako zjevně nepřípustnou žalobu tohoto sdružení znějící na zrušení prováděcího nařízení Komise (EU) 2018/1214 ze dne 29. srpna 2018 o zápisu názvu do rejstříku chráněných označení původu a chráněných zeměpisných označení (Morcilla de Burgos (CHZO)) (Úř. věst. 2018, L 224, s. 3, dále jen „sporné nařízení“).

## Řízení před Tribunálem a napadené usnesení

2 Návrhem došlým kanceláři Tribunálu telefaxem dne 28. listopadu 2018 podal navrhovatel žalobu znějící na zrušení sporného nařízení spolu se dvěma dalšími návrhy.

3 Vzhledem k tomu, že toto nařízení bylo zveřejněno v *Úředním věstníku Evropské unie* dne 5. září 2018, lhůta pro podání žaloby proti tomuto nařízení uplynula dne 29. listopadu 2018.

4 Dne 29. listopadu 2018 došla kanceláři Tribunálu verze žaloby v listinné podobě s několika podpisy.

5 Tribunál na základě článku 126 svého jednacího řádu rozhodl – aniž pokračoval v řízení – usnesením s odůvodněním a žalobu odmítl jako zjevně nepřípustnou.

6 V bodech 10 a 12 napadeného usnesení Tribunál nejprve připomněl, že podle čl. 73 odst. 1 jeho jednacího řádu ve znění použitelném na předmětný spor platilo, že „originál každého podání v listinné podobě musí být vlastnoručně podepsán zmocněncem nebo advokátem účastníka řízení“ a že nedodržení tohoto pravidla nelze podle judikatury Soudního dvora napravit. V bodě 15 tohoto usnesení dále uvedl, že žalobu v listinné podobě, která obsahuje hlavní část žaloby a další návrhy, je nutno považovat za jediné podání. V bodech 16 a 17 uvedeného usnesení ve spojení s bodem 6 tohoto usnesení nakonec rozhodl, že vzhledem k tomu, že žádný podpis na tomto podání není vlastnoruční, jelikož jsou všechny naskenované, žaloba je zjevně nepřípustná a není třeba ji doručovat Evropské komisi.

## Návrhová žádání účastníků řízení před Soudním dvorem

7 Navrhovatel v kasačním opravném prostředku navrhuje, aby Soudní dvůr:

– prohlásil, že je kasační opravný prostředek přípustný;

– zrušil napadené usnesení v plném rozsahu;

– prohlásil, že žaloba podaná Tribunálu je přípustná, a zrušil sporné nařízení a

– uložil Komisi náhradu nákladů řízení.

8 Komise Soudnímu dvoru navrhuje, aby kasační opravný prostředek zamítl a uložil navrhovateli náhradu nákladů řízení.

## Ke kasačnímu opravnému prostředku

9 Navrhovatel v rámci jediného důvodu kasačního opravného prostředku namítá, že se Tribunál dopustil nesprávného právního posouzení, když měl v napadeném usnesení za to, že nebyly naplněny požadavky uvedené v článku 73 jeho jednacího řádu, jak jsou vyloženy v judikatuře. V podstatě tvrdí, že toto nesprávné právní posouzení spočívá v tom, že Tribunál zkreslil skutkový stav, když měl nesprávně za to, že žaloba obsahuje naskenované podpisy, ačkoliv tyto podpisy jsou ve skutečnosti kvalifikovanými elektronickými podpisy, které je třeba považovat za vlastnoruční podpisy ve smyslu uvedeného článku.

10 Je třeba připomenout, že z čl. 256 odst. 1 druhého pododstavce SFEU a čl. 58 prvního pododstavce statutu Soudního dvora Evropské unie vyplývá, že kasační opravný prostředek je omezen na právní otázky. Pouze Tribunál je tedy příslušný ke zjištění a posouzení relevantního skutkového stavu a k posouzení důkazů. Posouzení tohoto skutkového stavu a těchto důkazů tedy nepředstavuje, s výhradou případu, kdy by došlo k jejich zkreslení, právní otázku, která jako taková podléhá přezkumu Soudního dvora v rámci řízení o kasačním opravném prostředku (rozsudek ze dne 13. listopadu 2019, Outsource Professional Services v. EUIPO, C-528/18 P, nezveřejněný, EU:C:2019:961, bod 47 a citovaná judikatura).

11 Soudní dvůr již v tomto ohledu rozhodl, že takové zkreslení musí zjevně vyplývat z písemností založených ve spise, aniž je nutné provést nové posouzení skutkového stavu a důkazů, a že je na navrhovateli, aby přesně označil skutečnosti, jež byly Tribunálem zkresleny, a prokázal pochybení v analýze, která Tribunál při jeho posouzení vedla k tomuto zkreslení (v tomto smyslu viz zejména rozsudek ze dne 13. listopadu 2019, Outsource Professional Services v. EUIPO, C-528/18 P, nezveřejněný, EU:C:2019:961, bod 48 a citovaná judikatura).

12 V projednávaném případě je třeba konstatovat, že poslední strana prvopisu návrhu na zahájení řízení obsahuje v případě obou podepsaných advokátů zdánlivě vlastnoruční podpisy doplněné tištěnou poznámkou „elektronicky podepsáno jménem [jméno advokáta]“, jakož i identifikačními kódy vázanými na jména podepsaných advokátů a datem a hodinou, kdy byly kvalifikované elektronické podpisy použity. Zdánlivě vlastnoruční podpisy každého z advokátů navrhovatele se kromě toho nacházejí rovněž na stranách 25 a 26 tohoto prvopisu.

13 Pokud jde zaprvé o zdánlivě vlastnoruční podpisy uvedené na stranách 25 a 26, jakož i na poslední straně žaloby, na základě fyzické prohlídky prvopisu žaloby lze konstatovat, že se jedná o naskenované snímky vlastnoručních podpisů, což navrhovatel nezpochybňuje.

14 Co se zadruhé týče údajně kvalifikovaných elektronických podpisů na poslední straně žaloby, je třeba – bez ohledu na skutečnost, že advokáti navrhovatele mají vnitrostátní osvědčení, která jim umožňují takové podpisy používat – konstatovat, že vzhledem k tomu, že prvopis žaloby má listinnou, a nikoliv elektronickou podobu, nelze údaje týkající se těchto podpisů, třebaže zahrnují výraz „elektronicky podepsáno“, považovat za údaje, které by měly elektronickou povahu; je třeba mít za to, že se jedná o prostý tištěný text, obdobně jako v případě kterékoliv jiné tištěné části žaloby.

15 Zatřetí, na rozdíl od toho, co tvrdí navrhovatel, neobsahuje prvopis žaloby v listinné podobě kvalifikované elektronické podpisy; jedná se nanejvýše o tištěnou verzi elektronického dokumentu obsahujícího kvalifikované elektronické podpisy advokátů navrhovatele.

16 Ze tří předchozích bodů tohoto rozsudku vyplývá, že Tribunál mohl při ověřování toho, zda prvopis žaloby obsahuje vlastnoruční podpisy, které prováděl na základě čl. 73 odst. 1 svého jednacího řádu ve znění použitelném na projednávanou věc, vzít do úvahy pouze zdánlivě vlastnoruční podpisy nacházející se na stranách 25 a 26 a na poslední straně tištěného prvopisu žaloby, které jsou – jak to plyne z bodu 13 tohoto rozsudku – naskenované. Za těchto podmínek nelze Tribunálu vytýkat, že zkreslil skutkový stav, když měl v bodě 6 napadeného usnesení za to, že žaloba neobsahuje vlastnoruční podpisy zástupců navrhovatele, ale pouze naskenované podpisy.

17 Vzhledem k tomu, že prvopis žaloby kvalifikované elektronické podpisy obsahovat nemůže, není třeba zkoumat argument navrhovatele vycházející z toho, že takové podpisy je třeba považovat za vlastnoruční podpisy.

18 Jelikož musí být všechny podpisy na tištěném prvopisu žaloby považovány za naskenované podpisy a navrhovatel nezpochybňuje správnost argumentace Tribunálu uvedené v bodech 10 až 16 napadeného usnesení ve vztahu k takovým podpisům, výtku navrhovatele vycházející z nesprávného právního posouzení, kterého se měl Tribunál dopustit v důsledku zkreslení skutkového stavu, je třeba zamítnout.

19 Pokud jde kromě toho nejprve o výtku navrhovatele, že jeho advokáti postupovali při podání žaloby v souladu s pokyny, které jim telefonicky sdělila kancelář Tribunálu, postačuje konstatovat, že navrhovatel netvrdí, že kancelář dala jeho advokátům pokyn, aby ve trojím vyhotovení zaslali tištěný prvopis obsahující pouze naskenované podpisy a vytištěné kvalifikované elektronické podpisy, a že je tak uvedla v omyl.

20 Co se dále týče výtky, že požadavek vlastnoručního podpisu byl po vstupu nového znění jednacího řádu Tribunálu v platnost zrušen od 1. prosince 2018, tj. pouhé dva dny po uplynutí lhůty k podání žaloby, postačuje konstatovat, že navrhovatel nezpochybňuje, že se v projednávaném případě uplatní znění uvedeného jednacího řádu, které předcházelo jeho znění ke dni 1. prosince 2018.

21 Konečně pokud se navrhovatel dovolává zásady zpětné účinnosti mírnějšího ustanovení trestního zákona, je třeba uvést, že kromě toho, že posuzovaný spor nespadá do oblasti trestního práva, nepřípustnost žaloby, o níž Tribunál rozhodl v napadeném usnesení, nepředstavuje vůči navrhovateli „sankci“, nýbrž prostý důsledek toho, že navrhovatel nedodržel procesní pravidlo stanovené v jednacím řádu Tribunálu.

22 S ohledem na výše uvedené úvahy je třeba jediný důvod kasačního opravného prostředku uplatněný navrhovatelem, a v důsledku toho i kasační opravný prostředek zamítnout.

**K nákladům řízení**

23 Podle čl. 184 odst. 2 jednacího řádu Soudního dvora platí, že není-li kasační opravný prostředek opodstatněný, Soudní dvůr rozhodne o nákladech řízení. Článek 138 odst. 1 téhož jednacího řádu, který se na řízení o kasačním opravném prostředku použije na základě jeho čl. 184 odst. 1, stanoví, že účastníku řízení, který neměl úspěch ve věci, se uloží náhrada nákladů řízení, pokud to účastník řízení, který měl ve věci úspěch, požadoval.

24 Vzhledem k tomu, že Komise požadovala náhradu nákladů řízení a navrhovatel neměl ve věci úspěch, je důvodné uložit posledně uvedenému náhradu nákladů řízení.

Z těchto důvodů Soudní dvůr (osmý senát) rozhodl takto:

**1) Kasační opravný prostředek se zamítá.**

**2) Asociación de fabricantes de morcilla de Burgos se ukládá náhrada nákladů řízení.**

Podpisy.